

THEATERKRANT

RECENSIE

FRESH YOUNG GODS
TONEELGROEP OOSTPOOL

★★★★☆ TONEEL

24 OKTOBER 2015 - THEATER OOSTPOOL, ARNHEM - [SPEELLIJST](#)

ALLES IS DRIJFZAND

Door **Henri Drost** gepubliceerd 26 oktober 2015

Wat hebben schaliegas, de carbon bubble, de dochters van de Turkse president Erdogan, de Europese Centrale Bank, IS, Oekraïne, Syrië, een wagonlading designerdrugs, gladde jongens van Shell en een dame van de CIA in vredesnaam met elkaar én een tokkieproof containerwoning in de Rotterdamse haven te maken? Alles, zo blijkt in *Fresh Young Gods*, het tweede deel van toneelschrijver Joeri Vos' *Goede bedoelingen*.

Hoewel... Misschien ook wel helemaal niks. Enerzijds zien we de concrete verbeelding van een ronduit krankzinnige complottheorie, waarin een uit de hand gelopen orgie leidt tot een economische crisis en oorlog. Tegelijkertijd is overduidelijk dat de handeling op het toneel vooral wordt gestuurd door cocaïne, 25i-NBOMe, DMT en 4FA, waarvan de werking keurig wordt toegelicht in het programmaboekje.

Zien we eigenlijk wel wat er echt gebeurt in dat appartement in Dubai, of liften we gewoon mee op de megalomane high van een van de personages, waarin het laten ontketenen van een oorlog om zelf naar buiten te kunnen vluchten volkomen logisch is? Of zitten we in een *bad trip* waarin alles misgaat? Of vervallen we in totale lethargie en verzuchten we 'iedereen gaat dood'? Nemen we nog een snuif om zo razendsnel te denken dat achter alles wel een veelomvattend complot moet zitten, of is het allemaal nog erger?

Net als *De onrendabelen* is *Fresh Young Gods* in wezen een ouderwetse zedenschets, ditmaal niet van de onderlaag maar van de absolute top. Maar wie het eerste deel uit de trilogie heeft gezien denkt onherroepelijk aan de kansloze Kevin uit dat stuk, die terwijl hij razendsnel nog een biertje achteroverslaat 'Ik word daar kanker para van' roept – hier zijn de verdovende middelen alleen wat luxer.

Alles hangt samen en in *Fresh Young Gods* wordt de toneelhandeling ook nog eens constant onderbroken door een gefilmde reconstructie, negen jaar later, waarin alles wat we live zien afstandelijk, ironisch en enorm relativiserend geduid wordt. 'Het was heftig, maar we hebben ons eruit gered', is de kernboodschap van de Shell-kopstukken. 'Er moesten lastige keuzes gemaakt worden, maar we hebben uiteindelijk alles goed gedaan, al zullen sommigen dat niet begrijpen.'

'Wie houdt mij tegen!' legde Vos, naast schrijver ook regisseur, koning Richard woedend en wanhopig in de mond in een van de sleutelscènes in zijn versie van Shakespeares *Richard III*. Een kreet die op elk van de personages in *Fresh Young Gods* van toepassing is. Want hoe verdorven ook, ze geloven allemaal zelf in elk geval dat ze uit goede bedoelingen handelen.

Het resulteert in een stuk waarin alles drijfzand blijkt. De gefilmde reconstructie is te gelikt, de gebeurtenissen zijn te hallucinair, de verhaallijnen te paranoïde. En zelfs die gedachte legt Vos een van de personages al in de mond: 'Dit is het verschil tussen de realiteit en een verhaal, in de realiteit gebeuren dingen wel toevallig. Maar dat is hard om mee om te gaan.' Een zin die vrijwel letterlijk ontleend lijkt aan Paul Austers *City of Glass* – ook een auteur die nadrukkelijk speelt met toeval en

ELDERS

DE VOLKSKRANT

★★★★☆

'*Fresh Young Gods* barst ongetwijfeld van de interessante achtergronden en goede bedoelingen, maar Joeri Vos heeft zijn fantasie veel te veel de vrije loop gelaten. Pretenties zijn prima, maar het moet meer opleveren dan deze dolgedraaide kermis van ongelooftwaardigheid.' [Hein Janssen](#)

NRC HANDELSBLAD

★★★★☆

'Terwijl De Vroedt eerder werk weleens onnodig lang bleef rekken, heeft deze voorstelling een prettig, snel tempo. Het uitbundige spel op de vloer wordt afgewisseld met een docudrama op scherm, waarin overlevenden in 2024 terugkijken op het drama uit 2015. Die reconstructie is griezelig echt en ernstig. De complottheorie is vergezocht [...] maar sommige verbanden klinken best aannemelijk. Vooral doordat Joeri Vos gebruik maakt van echte personen, gebeurtenissen en mechanismen.' Joke Beekmans

VERWANTE ARTIKELLEN

- [Toneelgroep Oostpool speelt Angels in America](#)
- [Oostpool combineert klassiek en nieuw repertoire](#)
- [Beschuit met muisjes](#)
- [Bukvić en De Man naar Nationale Toneel](#)

TAGS

[Bernie van Velzen](#), [Bram Coopmans](#), [Bram Suijker](#), [Eric de Vroedt](#), [Gonca Karasu](#), [Joeri Vos](#), [Ludwig Bindervoet](#), [Mariana Aparicio Torres](#), [Maze de Boer](#), [Rick Paul van Mulligen](#), [Toneelgroep Oostpool](#), [Whitney Sawyer](#)

het creëren van werkelijkheid.

Ondertussen leveren alle spelers geweldige acteerprestaties, niet in de laatste plaats in het gefilmde deel, want o wat zijn ze geloofwaardig in hun gladstrijken negen jaar later. Maar wat *Fresh Young Gods* mist is dat je nergens echt geraakt wordt. Het is te ingenieus, zet te nadrukkelijk aan tot nadenken en is tegelijkertijd opzichtig slapstickachtig grappig. Alle personages, zeker hun variant op het toneel, blijven te geconstrueerd, te afstandelijk. *Fresh Young Gods* maakt wél razend benieuwd naar het afsluitende derde deel waarin alle verhaallijnen samen moeten komen.

Foto: Sanne Peper

[Print deze recensie](#)

@Theaterkrant 2015

LET OP: op deze recensie rust auteursrecht. Voor geheel of gedeeltelijke overname, in welke vorm dan ook, is vooraf toestemming nodig van de uitgever.